

Barcsay Jenő (1900—1988)

A Művelődési Minisztérium, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége, a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapja és a Képzőművészeti Főiskola, valamint a gyászoló család mély megrendüléssel tudatja, hogy Barcsay Jenő Kossuth-díjas, kiváló művész, a magyar és az európai festészet kiemelkedő személyisége életének 89. évében április 2-án elhunyt. Temetéséről később intézkednek.

* * *

Barcsay Jenő 1900. január 14-én Erdélyben, Katona községben született. A modern magyar festőművészet egyik vezető mestere volt, műveit a szigorú szerkezet és a mély kolorit remek egysege jellemzi. 1919-ben került a budapesti Képzőművészeti Főiskolára, ahol Rudnay Gyula és Vaszary János tanítványa volt. Dolgozott Hódmezővásárhelyen is. 1925-től vett részt hazai és külföldi kiállításokon, több alkalommal nyert párizsi és olaszországi állami ösztöndíjat. 1929-től kezdve nyarait a szentendrei művésztelepen töltötte. 1945-től a budapesti Képzőművészeti Főiskolán az anatómia tanáraként tevékenykedett. 1954-ben a Művészeti anatómia című könyvéért Kossuth-díjat kapott. Kisméretű és monumentális hatású táblaképeket festett, mozaik faliképeket készített. Művészetét az absztrakt konstruktivizmus és a figuratív felfogás jellemezte. Festményei az 1964. évi velencei biennálén képviselték hazánkat. 1969-ben a Magyar Népköztársaság kiváló művésze címmel tüntették ki. Munkásságában a rajz igen fontos szerepet játszott. Külföldön is nagy sikert arattak rajzkönyvei. 1978-ban Szentendrén állandó kiállítása nyílt meg.

A hazánkban és Európában egyaránt ismert művész legjelentősebb alkotásai közé tartozik a budapesti Hevesi Sándor téri Nemzeti Színház mozaik faliképe, illetve a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem mozaikja.